

Tilkinin Fener Şenliğı

Çınar BİBER

Tilkinin Fener Şenliğı

Çınar BİBER

Yemyeşil ormanın kalbinde, uzun ağaçların fısıldadığı ve yumuşak yosunların yeri kapladığı yerde, Rusty adında genç bir tilki yaşırdı. Kürkü parlak kızıl-turuncuydu, göğsü ve burnu krem rengiydi, kehribar gözleri yaramazlıkla ışıldardı. Boynunda, koşarken dalgalanan yeşil yapraklı bir atkı taşırdı. Rusty arkadaşları için sürprizler planlamayı çok severdi.

Güneşli bir sabah Rusty'nin aklına harika bir fikir geldi. Bütün orman için bir fener şenliği düzenleyecekti! Dallardan sarkan parlayan fenerleri, orman yollarını aydınlatan ışıkları hayal etti. Heyecanla zıpladı, beyaz uçlu gür kuyruğu sallanıyordu. "Herkes buna bayılacak!" dedi. Küçük hasır sepetini kaptı ve planını paylaşmak için aceleyle yola koyuldu.

Önce arkadaşı Tavşan'a gitti; Tavşan, içi boş bir kütüğün yanında yonca kemiriyordu. Şenliği duyunca uzun gri kulakları merakla seğirdi. "Ah, ben fenerleri asabilirim!" diye ciyakladı, bir kulağındaki kırmızı kurdele fiyongasını düzelterek. Küçük davuluna sevinçle vurdu. "Şarkıya ve dansa da ben öncülük ederim!" Rusty sırttı. Şenlik kusursuz olacaktı.

Sonra Rusty, Ayı'yı böğürtlen çalılarının yanında buldu. Ayı iri ve sıcacıktı, kalın kahverengi kürkü ve yumuşak bir gülümsemesi vardı. Cebi ikramlarla dolu sarı bir önlük giyiyordu. "Fener şenliği kulağa harika geliyor," dedi sakın, gür sesiyle. "Ağır fenerleri ben taşıyıp yolların kenarına güvenle yerleştirebilirim." Rusty başını salladı ama aklı çoktan alevlerdeydi.

O akşam Rusty fenerleri yapmak için kuru dallar ve yapraklar topladı. İçlerinde, bir masal kitabında gördüğü gibi gerçek mumlar kullanmayı planlıyordu. Hızlı çalışıyordu, becerikli patileriyle ipleri bağlıyor, kâğıtları şekillendiriyordu. Ama ilk mumu yaktığında yukarıdan yumuşak bir ses öttü. "Huu, huu! Dikkat et, küçük tilki!"

Bu, ormanın en bilge kuşu Baykuş'tu. Yuvarlak ve tombuldu, yumuşak kahverengi-gri tüyleri ve minik yuvarlak gözlüklerinin ardında kocaman altın rengi gözleri vardı. Omuzlarında yıldız desenli, koyu mavi bir şal duruyordu. "Ormanda gerçek alevler mi?" dedi Baykuş yumuşakça. "Tek bir kıvılcım yangın çıkarabilir. Önce güvenliği düşünmeliyiz."

Rusty'nin kulakları düştü. "Ama alev olmadan fenerler parlamaz ki," dedi. Baykuş bilgece başını salladı. "Başka bir yolu var. Ormanın derinliklerinde, yaşlı meşe ağacının yanında, kendi kendine parlayan büyülü taşlar var. Hem parlak hem de güvenle ışırlar. Şenliğin için onları toplayalım." Rusty'nin kehribar gözleri yeniden parladı. "Parlayan taşlar! Ne harika bir fikir!"

Rusty ile Baykuş birlikte yola çıktılar, Rusty hasır sepetini taşıyordu. Eğrelti otlarının ve mantarların yanından geçip, pürüzsüz taşların dağılmış olduğu bir açıklığa vardılar. Loş ışıktaki taşlar yumuşak, sıcak bir ışıqla parlıyordu. "Küçük aylar gibi parlıyorlar!" diye fısıldadı Rusty. Onları dikkatle toplayıp tek tek sepetine koydu.

Taşları toplarken Baykuş açıkladı: "Bu taşlar, kimsenin hatırlayamadığı zamandan beri parlıyor. Dokunulduğunda serindirler ve asla yanmazlar. Fenerlerini bütün gece parlatacaklar." Rusty dikkatle dinledi, gür kuyruğu sallanıyordu. Baykuş'u dinlediği için sevindi. İyi bir şenliğin herkes için güvenli olması gerektiğini anlamıştı.

Şenlik alanına döndüklerinde Tavşan, alçak dallara kâğıt fenerler asıyordu. Her birine kırmızı bir kurdele bağlamıştı. Ayı, büyük fenerleri yol boyunca düz taşların üzerine yerleştiriyordu. "Mumlar nerede?" diye sordu Tavşan. Rusty sepetini kaldırdı. "Bu gece mum yok! Onun yerine parlayan taşlarımız var. Baykuş güvenli olduklarını söylüyor."

Tavşan'ın pembe burnu seğirdi. "Parlayan taşlar mı? Ne heyecan verici!" Sepetin içine bakmak için hopladı. Ayı yumuşak gülümsemesini gösterdi. "Ne akıllıca bir düşünce," dedi. "Her zaman önce güvenlik." Birlikte her fenerin içine birer parlayan taş yerleştirdiler. Taşlar parlamaya başladı, fenerleri sıcak, altın rengi bir ışıkla doldurdu.

Güneş batarken fenerler giderek daha parlak ıııdı. Tařlar minik yıldızlar gibi parlıyordu ve bütn orman ıııldıyordu. "Ne gzel!" diye soludu Tavřan. Davuluna vurmaya bařladı ve hayvanlar toplandı. Ayı nlğnden ikramlar dağıttı. Baykuř bir dala tnedi, gzlkleri parıldıyordu. Rusty gururla glmsedi. řenlik gvenli ve harikaydı.

Tavşan şarkıya öncülük etti, davulu neşeli bir ritim tutuyordu. Hayvanlar bir halka olup dans ettiler, gölgeleri taş ışığında titreşiyordu. "Bu şimdye kadarki en güzel şenlik!" diye sevindi Tavşan. Ayı büyük patileriyle alkışladı. Baykuş mutlulukla öttü. Rusty sevinçle dans etti, yeşil atkısı uçuşuyordu. Parlayan taşlar her şeyi büyülü kılıyordu ve herkes kendini mutlu ve güvende hissediyordu.

Rusty arkadaşlarına baktı; yüzleri yumuşak ışıkla aydınlanmıştı. İçinde sıcakık bir duygu hissetti. "Teşekkürler, Baykuş," dedi. "İyi bir şenliğin önce güvenliği düşündüğünü görmeme yardım ettin. Gerçek alevler kullansaydık işler ters gidebilirdi." Baykuş başını salladı. "Ve şimdi endişelenmeden kutlayabiliriz."

Fener şenliğı gece boyunca devam etti. Hayvanlar şarkılar söyledi, hikâyeler anlattı. Parlayan taşlar istikrarlı bir şekilde ıdı, ormanı aydınlık ve neşeli tuttu. Tavşan davulunu çaldı, Ayı daha çok ikram dağıttı ve Baykuş hepsini gözettil. Rusty bu geceyi ve öğrendiğı dersi hep hatırlayacağını biliyordu.

Ve böylece orman fener şenliği bir gelenek oldu. Her yıl hayvanlar parlayan taşlar toplayıp fenerlere koydular. Kahkahalarla ve müzikle güvenle kutladılar. Tilki Rusty her zaman yeşil atkısını takıp sepetini taşıdı, yardıma hazırды. Çünkü en güzel şenliklerin, herkesin kendini mutlu ve güvende hissettiği şenlikler olduğunu biliyordu.